

Laskuvarjourheilulehti

1/1993

Lehti aloittaa alusta.

PÄÄKIRJOITUS

Tällä talvenvalkealla numerolla on tarkoitus herättää henkiin Laskuvarjourheilulehti. On helppo havaita, että entisenkaltaiseen värikkääseen ja laadukkaaseen lehteen ei ole palattu, eikä se ole edes näkyvässä. Paitsi rahaongelmiin vanha Laskuvarjourheilu kukistui myös tekijöiden puutteeseen, ja niinpä on pyrkimyksenä nyt aloittaa pohjalta eli lehdestä, jota olisi todella mahdollisuus toimittaa suhteellisen säännöllisesti.

Tämä edellyttää yksinkertaisuutta, tuotetta, jonka periaatteessa yksikin ihminen voi saattaa ilmoille. Luonnollisesti jo samaan hengenvetoon sanottakoon, että Laskuvarjourheilulehti on kiitollinen kaikesta sen hyväksi tehdystä työstä, ennen kaikkea artikkeleista ja kuvista (joita julkaistaan näillä näkymin mustavalkoisina). Siis kaikki innokkaat jutuntekoon ja kameraa käyttämään.

Mutta ei koiraa karvoihin katsomista. Ulkonäön puutteet yritetään korvata juttujen laadulla ja runsaudella; juuri tässä on koko Suomen kerhojen hyppääjien osuus tärkeä. Vaarana on SLK-keskeisyys ja sisäänlämpiävyys, jos tarinaa ei isketä maakunnistakin käsin.

Olkaa hyvät - uusi Laskuvarjourheilu odottaa arviointianne.

Kansi: oppilas Pasi Mecklin noin vuonna 1982

TURVALLISUUS- MYLLY

TIEDOTE RAPORTTI
TALTO SÄÄNTÖ RÄYS JÄRKKI

TURVALLISUUS

Teksti turvallisuuspäällikkö
Marko Tiainen

Maaillalla sattuneiden onnettomuuksien johdosta olen päättänyt määritellä alastuloalueelle oheisen kartan rajaaman (vinoviivoitus) niinkutsutun tormuuttelukieltoalueen, minkä tarkoituksena on vähentää kupujen varassa tapahtuvan törmäyksen vaaraa. Alueen sisällä EI VARJOA SAA PYÖRITELLÄ, SAKATA tai muuten vaarantaa muiden varjon varassa olijoiden turvallisuutta. Myös CRW ON KIELLETTY alueella.

Itse kieltoalue ei poista törmäysriskiä, joten ILMATILAN TARKKAILUA EI SAA UNOHTAA.

Ohjauskuviot tulee tehdä mahdollisuuksien mukaan OIKEAN KAUTTA. Paikankatsomissyistä tämä ei ole aina mahdollista, joten järjen käyttö on sallittua. Tyynellä säällä laskeudutaan TUULI-T:N MUKAAN. Jos tuuli-t:tä ei ole, laskeutumissuunta on ETELÄSTÄ

POHJOISEEN. Myös muita vaarantavat laskeutumistavat (lähinnä nopeat jyrkät käännökset eli koukut) ovat kiellettyjä alueella. Betoniplatta eli alue, jossa Rätti odottaa, on laskeutumiskiellossa. Tämän tarkoitus on rauhoittaa maassa olijoille katselualue. Tormuuttelukieltoalue on siis etelähiekalta pohjoishiekalle koko A-alueen leveydeltä.

Määräysten rikkomisesta seuraa varoitus tai vähintään kaksi viikkoa hyppykieltoa. Toivomukseni on, ettei tällaisiin toimiin tarvitsisi ryhtyä, vaan että kaikki sisäistäisivät asian tärkeyden ottaen huomioon nykyisten kupujen nopeudet. Yleensä törmäys tapahtuu niin matalalla, ettei varavarjon käyttö ole enää mahdollista. Tästä esimerkkinä Floridassa tapahtuneet norjalaisten törmäykset.

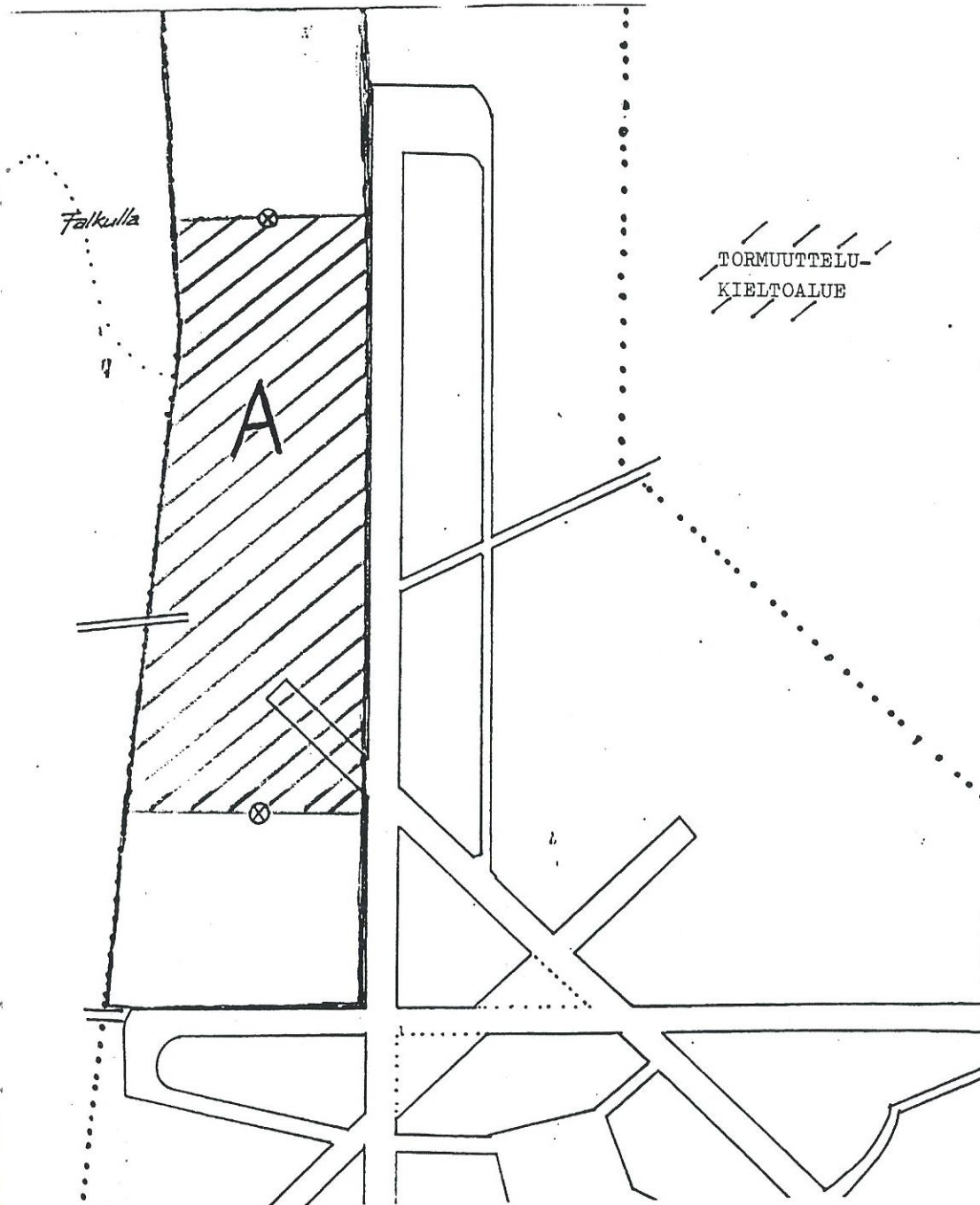
Päivän ensimmäisellä hyppykeikalla on heitettävä ajautumanosoitin (streamer). Rätin on oltava A-alueella ennen ensimmäisen hyppääjän irtautumista koneesta. Tämä mahdollistaa myös nopean avunsaannin loukkantumistapauksessa.

Koneessa on turvavyöt pidettävä kiinnitettyinä 600 m:iin asti (ei koske hypymestaria).

Joukkueiden hypätessä samalta linjalta on välin oltava 8 sekuntia. On huomioitava, että paikankatsomisen tarkoituksena on tähdätä kaikkien pääseminen alastuloalueelle. Tarkkuutta siis spottauksiin! Uloshypyssä on KOKO OVI AVATTAVA, ettei viimevuotisen kaltaisia onnettomuuksia satu.

Ja vielä viimeinen kielto: ilmalautailu (sky surfing) on pannassa kunnes hyppääjä voi todistaa hypypäiväkirjallaan ja videonauhalla hallitsevansa itsensä lankulla seikkaillessaan.

Niin hei - muistakaa olla varovaisia siellä ylhäällä!

KURSSI I/1993

Kevään ensimmäinen kurssi on aina kauden alun merkkitapah-tuma. Koulutuspäällikkö myllää paperisotaansa, riggerit ovat uurastaneet varjot kuntoon ja kouluttajien ruostuneita taitoja hiotaan palaverissa. Kerho alkaa kerätä kierroksia kuin kuhmuis-nen kone - kylmimpänäkään talvena se ei täysin sammu, siitä pi-tävät muutamat tarmokkaat huolen. Mutta vasta Otterin ulvaistessa platalle ja kouluttajalistan täytyessä toiminta herää.

Vielä tuntemattomat ihmiset selaavat aamun Hesaria, näkevät oudon ilmoituksen kurssista Malmin kentällä...

Sitten heitä onkin lauma orpoja sieluja punaisten parakkien välissä, tänä vuonna tosin tavallista vähemmän. Mutta innokkaita, taivashakuisia. Yhdeksän miestä ja yksi nainen: Harri Aho, Esa Hyttinen, Jussi Leistiö, Kaapo Liede, Markku Myllymäki, Hannu Ahonen, Risto Heikkinen, Markku Santalo, Martti Ruotsalainen ja Sari Penttinen. Varmasti heistä on hauskaa kaatuilla lumi-hangessa ja tempoa yömyöhään varavarjotoimenpiteitä. Koirakou-lua, ehdollistamista, mutta asiallisen välttämätöntä, sillä tiukat säännöt eivät sido, vaan vapauttavat turvalliseen toimin-taan.

Hyppylauantaina on perinteinen tymä, ja kun se hälvenee, Seutula kiukuttelee. Paras oppia odottamaan, tässä lajissa pää-tämme vain haluammeko ylipäätään hypätä, emme milloin ja mistä.

Sunnuntai lupaillee; pilviä on, mutta kokeneempi oppilas tuo viestin, että taivas repeää kohta. Uskomaton ennustus! Pilvi-katto häviää ja kuusi sitkeimmin vartonutta pääsee ekaan pokaan. Taas kerran kamat päälle, tarkistukseen, radiokokeiluun ja oh-jausoppitunnille, sitten jaffajono jutaa koneelle.

- Lima Kilo selvä lähtöön.

Lentäjä kuittaa ja alkaa kiihdyttää konetta ja varmasti muutamia hyppääjiäkin. Maa on muisto vain ja tällä kerralla ei laskuun tullakaan samalla vempeleellä millä lähdettiin. Se on kyllä aivan kunnossa, mutta se hylätään!

Ovi vain auki ja tehdään mitä on opetettu, ei enää mietitä. Hyppypäätös on hiljalleen kypsynyt kurssin aikana, mitäs sitä hyvää päätöstä muuttamaan.

Tuuli naamalla kallonpohjaan saakka, melu korvissa ja mene! Koneesta kurkitaan perään.

Ekassa pokassa loikkasivat Harri, Esa, Jussi, Kaapo, Markku ~~K.~~ ja Hannu, toisessa Risto ja Markku ~~S.~~ Kurssitoiminta oli siis alkanut ja ekakurssilaiset ovat etulyöntiasemassa eli heillä on koko kausi aikaa korjata aiemman elämän hyppäämättömyys. Kunhan vain eivät innostu liikaa...

JA SITEN
TOINEN
NÄKÖKULMA...

MUN EKA KERTA

Olin tietenkin halunnut sitä jo vuosia. Ellen olisi tehnyt asialle mitään, siitä olisi voinut muodostua ongelma ajan mittaan. Ainakin ajatus siitä, miltä se tuntuisi, olisi vaivannut mieltäni.

Tietysti olin kuvitellut siitä kaikenlaista. Kuvat lehdissä saivat silmäni liimautumaan ja sydämeni hakkaamaan. Televisiosta seurasin alan ohjelmat tarkkaan. Kesä oli parasta aikaa ajatuksen lennolle.

Miksi se oli tähän asti aina jäänyt. Sitoutuminen työhön? Ankaran yliminän vakuuttelu, ettei se ole tärkeää? Pelkoa en suostu tunnustamaan, mutta ehkä alitajuisesti sekin oli jarruna.

Otin yhteyttä alan yhdistykseen. Vakuutuin, ettei se ole vielä myöhäistä, koska terveydellistä estettä ei ollut. Monet muutkin ovat kuulemma vasta aikuisena, siis lähes keski-ikäisenä ja jopa vanhempanakin. Ja homma voi sujua vieläpä nuoria paremmin.

Mutta ilman tietoa perusasioista ei mikään voi sujua - menin heti ensimmäiselle mahdolliselle kurssille. Siellä ryhmässä meitä oli joukko samanlaisia. Yhdeksän miestä ja yksi nainen. Näinkö se suhde näissä asioissa siis on, ajattelin. Pääkouluttaja, nainen, valoi meihin uskoa viitaten omaan taustaansa. Luvattiin, että kurssin loppuksi voisi turvallisesti kokeilla. Katselimme toisiamme hiljaisina. Sama kiihko vielä tiukasti peitettynä.

Asioita käytiin läpi yksityiskohtaisesti ja perusteellisesti. Eikö vähempikin toisto olisi riittänyt. Ei, perusasioiden oli sujuttava ikään kuin automaattisesti. Lantio mustelmilla harjoittelimme tekniikkaa. Vatsa- ja selkälihakset oli myös saatava kuntoon.

Sitten se tuli. Ensimmäinen kerta. Teimme sen ryhmässä, mutta tietysti kukin vuorollaan. Turvallisuutta korostettiin erityisesti. Jokainen tarkastettiin pariinkin otteeseen.

Jännitys oli ollut mahanpohjassa jo usean päivän, mutta se kohosi lähes sietämättömäksi kaikista rentoutusharjoituksistani huolimatta. Vuoroaan odottelevat katselivat mitään sanomatta ensimmäisten suorituksia.

En enää muista, monesko olin. Odottelun piinaavat minuutit ovat sumentuneet ja unohtuneet. Muistan vain, että oli ahdasta. Ja kun vuoroni tuli, annoin vaan mennä. Mielelön tunne, teki mieli huutaa. Ehkä huusinkin. Kaikki meni niin nopeasti.

Se tuli rajuna nykäyksenä melkein heti, vaikka olinkin tiennyt, että vasta kokemuksen myötä alkuvaihetta voi pitkittää. Mutta mikä helpotus, että se toimi. Sen jälkeen lensin ja leijuin. Kaikki tuntui niin pehmeältä ja rennolta, vaikka en malttanutkaan olla vähän väliä katsomatta pullottavaa kupua yläpuolellani.

Risto 37 v

Ps. Tämä kevään ensimmäisen alkeiskurssin oppilaan osittain fiktiiivinen kuvaus kokemuksistaan ei läpäissyt kirjoittajan työpaikan henkilöstöjulkaisun sensuuria. SLK:n kerhojulkaisu sai siten "ensiyönoikeuden", joka sille eittämättä kuuluukin.

PARA SKI SM -93

Jyväskylä 19.-21.2.1993

Teksti Jari Kuosma

MATKAAN !

Oli aurinkoinen torstai päivä kun kaksi SLK:n edustavinta joukkuetta starttasivat kerhon pihasta kaukaisena päämääränään Jyväskylä. Virallisena kisa-autona oli Amerikkalainen vani ja vara-autona joku pieni "riisipussi". Kisakylään ehdimme siis hyvissä ajoin jotenka majoittautuminen luksusluokan kelohonka mökkiin ja kilpaan keskittyminen saattoi alkaa jo ennen iltaa. Suomen mestaruus kisoissahan maan parhaat ottavat mittaa toinen toisistaan joten ennakkojärjestelyt ja oikea kilpailuun latautuminen (harjoittelusta puhumattakaan) ovat erityisen tärkeitä. Niimpä mekin päätimme rentouttaa itsemme saunomalla ja tutustumalla kisa bubiin jottei pääasia unohtuisi, siis Para Ski SM-93!

I KILPAILU PÄIVÄ

Aamun valjetessa kirkkaana tiesimme että päivästä tulisi menestyksekkäs. Tunnelmaa vain vahvisti se että SLK:n Para Ski konkarit Pekka & Pekka saapuivat joukkoomme. Tavoittemme oli kova mutta selvä: jokainen SLK:sta alppi kisassa 15 ja nordikissa 10 parhaan joukkoon. Tavoitteet oli siis asetettu korkealle mutta emme hetkeäkään epäilleet suoriutumiskykyämme. Vain yksi asia oli epäselvä, kumpi SLK:n huippujoukkueista vetäisi pidemmän korren: Tirppi, Jari & Aki vai Esa, Toni & Marko?

Kilpailu päätettiin aloittaa alppi osuudella. Säännöt olivat muuttuneet viimevuodesta sen verran että varsinaisia kilpalaskuja oli kahden sijasta kolme. Ensimmäinen kilpalasku skimbataan samalla radalla kuin harjoituslaskukin, minkä jälkeen rakennetaan uusi rata kahta viimeistä laskua varten. Kilpakierrokset skimbataan paremmuusjärjestyksessä kuitenkin siten että viisi nopeinta laskevat käännetyssä järjestyksessä. Pistelaskujärjestelmä on helppo: voittajalle hävityn loppuajan erotus jaetaan 0,32:lla ja saadaan näin hävityt sentit. Siis: yksi hävitty sekunti suurpujotteluradalla vastaa n. 3 cm:ä tarkkuus tuloksissa! Radan laskemiseen riitti parhaimmilla n. 30 s ja kun hitaimmatkin selviytyivät alle minuutissa niin alppiosuuden läpivieminen kävi melko nopeasti. Ja nopeasti se kävi ainakin SLK:n edustajilta sillä osuuden jälkeen oli jokainen 13 parhaan joukossa tuloslistalla!

VÄKISINHIHTOON

Heti alppikisan jälkeen sää alkoi nopeasti kylmetä ja lumi tuis-kuta joten kilpailun johto päätti ottaa huomioon väkisinhiihdon masokistisen luonteen ja määräsi nordicin aloitettavaksi.

SLK:n kahdeksasta kilpailijasta vain kolme oli iskukunnossa nordiciin: Palotie, Ora & Nyholm. Hiihdettävä reitti oli kuulemma "kevyehkö 15 km ylä- ja alamäkineen". Kevyt reitti ilmeisesti olikin sillä maaliin saavuttuaan Palotie väitti olevansa Hessu Hopo, Tony väitti hiihtäneensä pari ylimäärästä kilsaa "Oran kiusaksi" ja Orakin oli kuuleman mukaan "potkinut matkalla mäystimiä". No, mene ja tiedä sillä itse olin muun porukan tavoin seuraamassa kilpailua ladun varteen sijoitetusta baarista käsin ja keskittymässä seuraavaan koitokseen.

...JA KISAMASKOTILLAMME OLI HAUSKAA ESULISTA HUOLIMATTA...

II KILPAILU PÄIVÄ

Lauantai aamuna oli joka ukko klo 08:00 piteänä ja rensselit selässä miettimässä tulevia ohjaukkuvioita mutta säänhaltijat olivat päättäneet pistää tymäx joten minkäs teet. Päivällä oli oivaa aikaa harjoitella yhä vain suurempaa pujottelua Riihivuo-
ren huimissa rinteissä mutta sitten tuli aika tehdä keliä. Etelästä oli juuri parahiksi saapunut auto- ja lentokonelasteit-
tain SLK:n omia kannustusjoukkoja joten urakasta tuli monin verroin raskaampi. Selviäisimmekö kunnialla?

III KILPAILU PÄIVÄ

Kelinteko onnistui! Tymästä oli jäljellä enään pirteä -20 asteen pakkanen. Joukkueemmekin oli yhtä lukuunottamatta kärp-
pänä pystyssä. Aki nimittäin näki edelleen unta mustasta nah-
kasohvasta. Joukkueiden hyppyjärjestys arvottiin samantien ja kuinka ollakkaan Tirpin, Jarin & Akin trio hyppäisi en-
simmäisenä ja Esa, Tony & Marko viidentenä. Hyppykoneena oli
käytössä helikopteri jonne saatiin mahtumaan kaksi joukkuetta. Pläkä oli sunnuntai laskettelijoiden suureksi riemuksi sijoit-
tettu keskelle rinnettä joten yleisö pääsi seuraamaan "jännit-

tävää lskuvarjohyppy kilpailua" aivan vierestä. Kilpailu olikin erittäin katsoja ystävällinen sillä skabaa selostettiin kovaäänisistä jatkuvasti joten tilanne pysyi selvänä koko ajan. Mukana oli ainakin seitsemän "nopeaa" kupua ja kun hekokin vei hyppääjät korkeuteen niin nopeasti että pakkaamisessa tuli kiire niin actionia varmasti riitti (eikä vähiten Oran S--A koukun ansiosta). Kilpailu kärjessä oli kovaa, panoksena tietysti MM joukkueeseen pääsy mutta meidän kannalta kovin kilpailu käytiin SLK:n "triojen" kesken.

KIRJOITAJAN TYYLINÄYTE

Tarkkuudessa selvä ennakkosuosikki oli Esan, Tonym & Markon tiimi (isojen kupujensako ansiosta ?) ja kaiken lisäksi kun Tirpin & Jarin supervahvistusta Verneriä, ei näkynyt hyppypaikalla niin aloimme jo hiukan epäillä olisiko suurpujottelussa tullut miltei ylivoimainen johtoasemamme riittävä? Kaikeksi onneksi Verneri saapui, mutta siitä huolimatta johtomme piti! Joka tapauksessa kilpailu meni loistavasti sillä SLK piti kutinsa tavoitteiden tultua täytetyksi (ks. tuloslista)!

Loppuyhteenvedon voisi todeta että Para Ski SM on hauska ja jännittävä kilpailu sekä mitä loistavin tapa avata hyppykausi. SM statuksesta huolimatta ei kilpailussa tarvitse pahemmin ottaensa rypistää. Uskoisinkin että vuoden -94 kisoissa tulemme näkemään vielä suuremman SLK:n edustusjoukon!

Tuloksia:

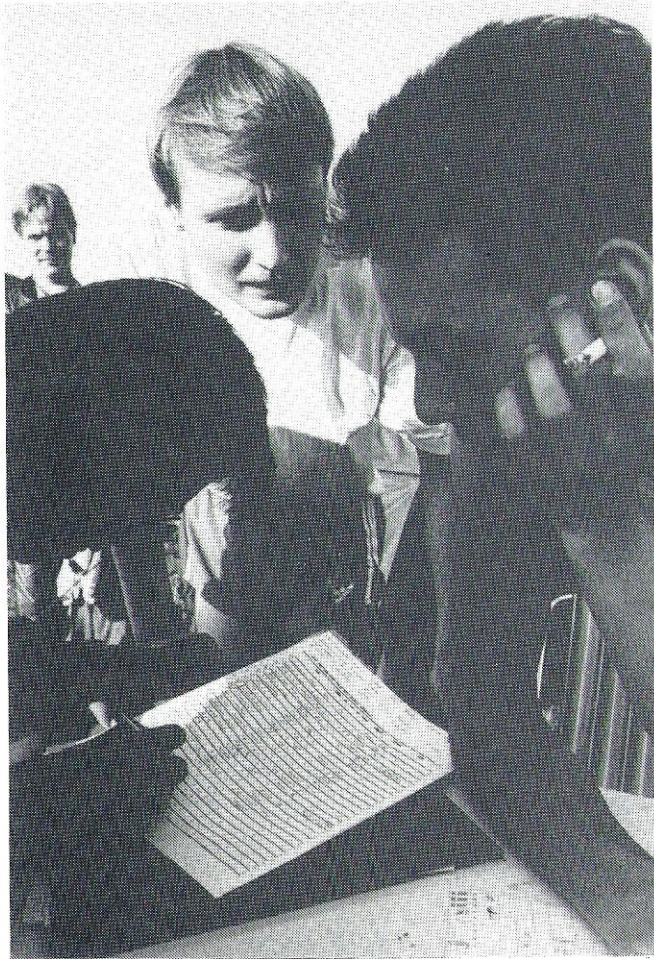
Nordic Para-Ski SM 1993

	Hiihto	Hyppy
1. Timo Toivonen	1	1
2. Kari Pajunen	2	2
3. <u>Pekka Palotie</u>	3	4
4. Kalevi Kontio	7	3
5. Mauno Räsänen	5	5
6. Juha Kantanen	4	7
7. Kai Lauronen	6	8
8. <u>Pekka Ora</u>	9	6
9. <u>Tony Nyholm</u>	8	9

Alppi Para-Ski SM 1993

	Lasku	Hyppy	Yht.
1. Kari Pajunen	0.00	0.34	0.34
2. Timo Toivonen	0.39	0.08	0.47
3. Jarne Paavilainen	0.38	0.83	1.21
4. Matti Heino	0.24	1.65	1.89
5. <u>Pekka Palotie</u>	0.27	2.15	2.42
6. Hannu Porrassalmi	0.19	2.86	3.05
7. <u>Jari Kuosma</u>	0.48	4.25	4.73
8. Mauno Räsänen	2.52	2.24	4.76
9. Kai Lauronen	1.00	4.03	5.03
10. <u>Marko Tiainen</u>	2.13	3.26	5.39
11. <u>Timo Silvennoinen</u>	1.02	4.65	5.67
12. <u>Aki Venesjärvi</u>	1.13	5.00	6.13
13. <u>Esa Tiainen</u>	1.30	5.00	6.30
14. Markku Anttolainen	2.43	3.97	6.40
15. <u>Tony Nyholm</u>	2.05	5.00	7.05

MITEN KÄYTÄN MANIFESTIA

Lehti jatkaa nyt ansiokkaasti kielto- ja kehoituslinjaansa; tämä onkin suuri turvallisuuden ja moraalien nostatusnumero.

Hyppytoiminnan kannalta manifesti eli pokaustoimisto on kiireisinä kesäpäivinä huisin tärkeä, mutta valitettavan usein sen toiminta on ollut törkeä. Alkuperäinen tarkoitus oli nopeuttaa

pokien kasausta ja vähentää koneen maassaoloaikaa. Ihanne olisi se, että (jos hyppääjiä on riittävästi) konetta olisi aina vastassa täysin valmisteltu kuorma, jonka paperisotakin (pokalista) olisi kunnossa. HM ei aina ehdi huolehtia kaikesta. Molempien osapuolten yhteistyö on siis olennaista: tullessasi ilmoittautumaan hypylle kirjoita selvästi kaikki vaadittavat tiedot ja muuta niitä sitten mahdollisimman vähän. Asioi ulkokautta ellei muuta sovita. Huolehdi, että olet paikalla kun vuorosi kuulutetaan. Varmista etukäteen, että varusteesi ovat kunnossa, varsinkin jos olet oppilas.

Manifesti puolestaan olkoon paikalla, kootkoon pokan rehellisesti ja pitäköön radiolla yhteyttä koneeseen tankkaustaukojen ja pokaan mahtuvien hyppääjien lukumäärän selvittämiseksi. Ennen muuta hänen pitää kuuluttaa ja valmistella tyhmet hyppymestaritkin AJCISSE leipomaan oppilaspoka kokoon, sillä se vie aikaa... Myös pokalistan pitäisi olla täysin valmis, vain kierrosten lukumäärä voi jäädä HM:ien harteille, sillä heillä on omat oikkunsa. Ja pliis - hyppääjien LUKUMÄÄRÄT oikein!

Ja kaiken tämän keskellä pitäisi vielä olla kärsivällinen ja kiltti, hah! Yrittäkäämme silti saada tänä vuonna manifestaus sujumaan entistä paremmin, sillä sitä vähemmän on kuivuttavaa portaillaholdausta, jota Malmin oloissa riittää muutenkin.

Malmilla tapahtuu 20.-23. toukokuuta
SUOMEN ENSIMMÄISET
20-WAY FS-KISAT

Briefing helatorstaina 20.5. klo 8.00 Malmilla Suomen Laskuvarjokerhon tiloissa. Koneena Twin Otter ja mahdollisesti Antonov An-72 -suihkukone, vie n. 80 hyppääjää nopeasti 5 000 metriin ja tarvittaessa ylemmäskin. Peräportti! Neljä kierrosta, korkeus väh. 4 000 m, kerhon hinnalla 52/57 mk 4000 m Otterista ja 110 mk 5000 m Antonovista. Ilmoittautumismaksu 50 mk, sis. saunat, partyt yms. Joukkueet arvotaan (scramble), joten kaikki osallistujat ovat mukana kisassa.

Turvallisuussyistä kisahyppääjällä oltava vähintään 100 FS-hyppyä, voimassa oleva kelpöisyustodistus ja varjokirjat. Alcometriin hankittu uudet paristot Sähköpläkä (sijoitettu SIL:n toimistoon)
Palkintoja voittajajoukkueelle tai sitten ei

Kisan jälkeen korkeatasoista 24-waytä Otterista ja jos An-72 on paikalla, hypätään 50-90 -waytä 6000 metristä. Uusi SE ja PE suunnitteilla!

Normaalia oppilastoimintaa: viisaammat oppilaat eli 30 s vapaa ja epästabiili exit ok, voivat hypätä Antonovista

Ruokailu lentoaseman ravintolassa, majoitus kerhon viihtyisässä parakissa tai muualla, sauna käytettävissä. Grilli kuumana ja partyt joka ilta, live Rock'n'Roll ja vapaamuotoista hurraamista.

Jos näissä kinkereissä tylsistyy, kannattaa vain hakea syytä itsestään!
Kaikki ovat tervetulleita ikään, sukupuoleen ja hyppykokemukseen katsomatta. Pääset hyppäämään hyviä ja turvallisia FS-hyppyjä - instructorimme ovat Suomen parhaita. Hypyt suunnitellaan järkevästi ja uusia juttuja oppii viikonlopun aikana huomattavan paljon.

Pakkaa siis varjosi, makuupussi ja iso nippu seteleitä/ Visa-kortti mukaasi ja tule Malmille. Takaamme ettet pety! Jos mahdollista, kertokaa meille etukäteen tulijoiden lukumäärä niin voimme varautua paremmin

LISÄTIETOJA JARKKI 90-857 4330 TAI 90-836 1958

Yliopistopaino
Helsinki 1993